

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

31 'Οκτωβρίου 1981

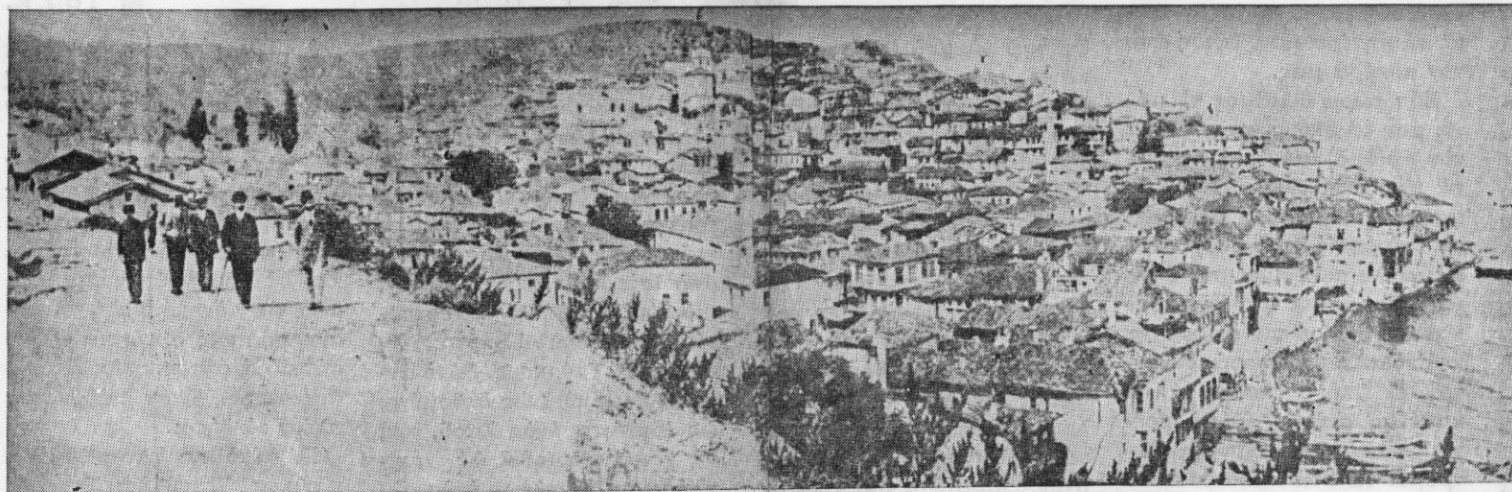
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 34
ΤΗΛ. 236.206
» 220.484

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΟΜΝΗΝΩΝ 21
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τ.Τ. 7061

Έκτύπωση: «Τυποτεχνική»
ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΤΕΒΑ
Πλατ. 'Αγ. Γεωργίου 13
Τηλέφ. 201.840
'Εμβόσματα
και δημοσιεύσεις
εις κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνών 21, Θεσ) νίκη

'Εφημερίδα Συλλόγου Τριγλιανών

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΟΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΝΑ ΔΙΜΗΝΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
—
'Υπεύθυνοι:
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
'Υπεύθυνος Συντάξεως
ΜΗΤΣΟΥ Ι.

Το χρονογράφημά μου

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

■ Του κ. Γ. Χατζηναστασίου

Η ΤΡΙΓΛΙΑ ζει. Κάποιο προηγούμενο χρονογράφημά μου στα «Τριγλιανὰ Νέα» τὸ σάλπισε ἐνθουσιαστικά. Ποὺ κατορθώθηκε νὰ μὴ σθῆσει ποτὲ ἀπ' τὸ χάρτη κι ἀπ' τὴν ἱστορική πορεία τὸ ἀγαπημένο της ὄνομα καὶ τὸ ξέραμε καὶ τὸ διαλαλήσαμε. Δὲν εἶναι ὁμως μόνον τοῦτο. Ἡ Τρίγλια συνεχίζει τὴν ἀξιοζήλευτη ἱστορία της. Καὶ οὔτε μόνον αὐτό. Ἡ Τρίγλια προχωρεῖ στὸν πανελλήνιο χῶρον θριαμβευτικά. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Ὁρθώνεται περήφανα πέρα ἀπ' τὰ στενὰ ὄρια τῆς Χαλκιδικῆς, προβάλλοντας τὴν ἀσύγκριτη ὑπεραξία τῶν Τριγλιανῶν.

Δεκαπενταευσταίτικο τὸ σκηνικὸ στὴ Ραφήνα. Ἡ πανίερη εἰκόνα, τῆς Παντοθασίτισσας, περιφέρεται στοὺς πλημμυρισμένους ἀπὸ πιστοὺς δρόμους της. Πολλοὶ οἱ Τριγλιανοὶ ποὺ ἀκολουθοῦν τὸ θαυματουργὸ εἰκόνισμα τῆς Παναγίας. Ἄλλὰ κι ἕνα ἄλλο θαῦμα προβάλλει στὴν πολυάνθρωπη λιτανεία. Μπροστὰ προπορεύονται τὰ νιάτα τῆς Τρίγλιας. Ὁλόκληρο φιλαρμονικό συγκρότημα. Αἷμα Τριγλιανό. Ποὺ δὲν πρόκειται νὰ ἐξαφανιστεῖ, πιά, ποτέ!

Νεολαία ἀπ' τὴ Νέα Τρίγλια, ποὺ κατέφθασε μὲ ἄλλους συμπατριῶτες στὴ Ραφήνα, νὰ τιμῆσει τὴν ἱερὴ περιφορὰ τῆς εἰκόνας τῶν προγόνων της.

Τί νὰ πρωτοαναφέρεις γι' αὐτὸ τὸ ὑπέροχο σὲ ἐμφάνιση καὶ ἀπόδοση μουσικὸ συγκρότημα. Μπροστὰ στὸ θάμπος πολλὰ, ὀπωσδήποτε, θὰ παραληφθοῦν.

Αὐτὰ τὰ Τριγλιανὰ θλαστάρια, καθένα μὲ τὴ δική του μεγαλοπρέπεια. Οἱ στολές. Τίποτα τὸ ἐξεζητημένο. Μεγαλοπρέπεια στολισμένη στὴν ἀπλότητα. Λαμπρὴ ἢ ἐμφάνιση. Τὸ μεγάλο της μυστικὸ στὸ ζωντανὸ παράγον-

τα. Ἀσούληπα, φανταστικὰ ὠραιόκορμα τὰ παιδιὰ τῶν Τριγλιανῶν. Κι ἐκεῖνη ἡ μουσική τους ἀρμονία. Ἀπλώνω τὰ χέρια τῆς ψυχῆς μου νὰ συγχαρῶ τὸν μαέστρο τοῦ συγκροτήματος. Ὁ Φώτης Τσιρακίδης δὲν εἶναι συμπατριώτης. Ἡ φιλότιμη, ὁμως, προσπάθειά του, γιὰ τὴν παρουσία τοῦ συγκινητικῶ μουσικοῦ συγκροτήματος τῆς Νέας Τρίγλιας, τὸν προβάλλει ἐνδόμυχα γνόστη τῆς μεγάλης του ἀποστολῆς. Οἱ ἀπόδοση τοῦ παντριγλιανοῦ αὐτοῦ μουσικοῦ συγκροτήματος ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ ἐπικεφαλῆς του εἶναι ὁ συνεχιστὴς καὶ ἐκλεκτὸς διάδοχος τοῦ ἀρχιμουσικοῦ τῆς αἰῶνας Τρίγλιας: τοῦ Θεοφάνη Κελέκη. Ἐκεῖνου, ποὺ μὲ παρόμοιο συγκρότημα Τριγλιανῶν, πρὶν ἀπὸ ἕξι δεκαετίες, ὑποδέχτηκε, στὴν προγονική Τρίγλια, ἀπελευθερωτὴ τὸν στρατηγὸ Ἰωάννου, μὲ τὸ θριαμβευτικὸ θούριο «Μαύρη εἶν' ἡ νύκτα στὰ βουνά...».

Κι ἐπειτα ἀπὸ τόσα χρόνια τὰ δάκρυα ἀπ' τὴ συγκίνηση στὸν ραφηνιώτικο χῶρο. Στὸ σύγχρονο τριγλιανὸ πεντάγραμμο ποῖον νὰ πρωτοσυχαρεῖς γιὰ τὸ μουσικὸ αὐτὸ σύνολο; Ὅποιον εἶχε τὴν ἐμπνευση τῆς δημιουργίας του; Ὅποιον χρηματοδότησε γι' αὐτό; Ἐκεῖνους ποὺ διοικοῦν καὶ καθορίζουν τὴν ἐξελικτική του πορεία;

Ἔνα τὸ βασικότερο, τὸ πῶς γενικὸ συμπέρασμα. Κάτι ποὺ ἀσύμφορα πλανιέται θριαμβικά στὴ σκέψη: ἡ Τρίγλια ζεῖ! Ἡ γενέτειρα τῶν παγκοσμίως μεγάλων Τριγλιανῶν προσωπικότητων ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιδεικνύει φυντάνια, ἄξια νὰ προβάλλουν, ἀίκατάπαυστα, τὸ πνεῦμα, τὴ ζωντάνια, τὴν προκοπή, τὴν πρωτοπορεία. Καὶ ἀξιοί, ὑπεράξιοι, γι' αὐτὸ τὸ ὑψηλὸ σκαλοπάτι τῆς ζωῆς, εἶστε ὅλοι οἱ συμπατριῶτες, ὅπου κι ἂν βρίσκεστε.

ΤΟ ΠΡΩΪ τῆς Πέμπτης τῆς 17ης τοῦ Σεπτέμβρη μὲ δύο πούλμαν ξεκινήσαμε ἀπὸ τὴ Ραφήνα γιὰ τὸ μεγάλο προσκύνημα στὴ γενέτειρα παλιά Τρίγλια.

Μὲ μιὰ πρώτη διανυκτέρευση στὴν Καθάλα τὴν ἄλλη μέρα ἀφοῦ περάσαμε τὰ σύνορα βρεθήκαμε στὸ τουρκικὸ ἔδαφος, στὸ ἔδαφος τῆς τουρκικῆς Ἀνατολικῆς Θράκης καὶ μὲ φέρυ μὲτ' περάσαμε τὸν Ἑλλήσποντο καὶ βρεθήκαμε στὴν Πόλη τοῦ Τσανά Καλέ. Πατούσαμε πλεόν τὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ πέραμα τὸ δρόμο γιὰ τὴν Προύσα.

Ἀπὸ τὴ στιγμή αὐτὴ τὰ συναισθήματα ἦταν διάχυτα ἀπὸ συγκίνηση καὶ δέος θλιπνὰς τὸς ἔφορος κάμπους μὲ τὰ τρεχούμενα νερά καὶ τὴν ὀργανιστικὴ θλάση. Ἐλιές, μηλιές, φουντουκιές κι ἄλλα νὰ γέρνουν τὰ κλωνάρια ἔτοιμα νὰ σπάσουν ἀπὸ τὸ φορτίο τῶν καρπῶν, ἀλλὰ πουθενὰ συστηματικὴ καλλιέργεια (ἀλήθεια τί χάθηκε, τί χάθηκε). Μιὰ ἀπὸ ἀρχαιωτάτων χρόνων ἑλληνική γῆ καὶ μὲ πόση Ἱστορία, σὲ ξένα χέρια.

Μὲ μιὰ ὠραία ξενάγηση γιὰ τὴν Τροία, τὴν περιοχὴ τῆς καὶ τὴν ἱστορία της ποὺ εἶχαμε ἀπὸ ἕνα συναξιδιώτη συνεχίστηκε ἡ διαδρομὴ μέχρι Προύσα μὲ τραγοῦδια, μὲ ἀνέκδοτα, ἱστορίες καὶ χοροὺς. Μέσα στὸ πούλμαν ἦταν μιὰ πάρα πολὺ καλὴ συντροφιά καὶ ὅλη ἡ ἐκδρομὴ τῶν 9 ἡμερῶν πέρασε χαρούμενα, χωρίς τὸ παραμικρὸ παρατραγόουδο κι αὐτὸ φάνηκε ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα, γι' αὐτὸ καὶ τὸ ὀνομάσαμε «τὸ πούλμαν τῆς χαρᾶς».

Νύκτα 2η. Κατὰ τῆς 11 φθάσαμε στὴν Προύσα. Δυστυχῶς ἡ νύκτα δὲν μᾶς ἄφησε νὰ δοῦμε τοὺς κάμπους τῆς Προύσας. Καταλύσαμε στὸ ξενοδοχεῖο «Κέντ' Ὀτέλ». Μὰ ὅσο κι ἂν ἦταν ἀργὰ κανεὶς δὲν πῆγε γιὰ ὕπνο ἀμέσως. Μιὰ μικρὴ βόλτα γύρω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο γιὰ πρώτη γεύση ἀπὸ Προύσα καὶ ἀπὸ Ταοῦκιοσκου.

Σάββατο 19 Σεπτέμβρη ὥρα 10.30. Ξεκίνημα ἀπὸ τὴν Προύσα γιὰ Τρίγλια. Μιὰ ἀκόμη ξενάγηση ἀπὸ τὸν ἴδιο συναξιδιώτη γιὰ τὴν ἱστορική πορεία τῆς Προύσας καὶ πέραμα τὸ δρόμο πρὸς Μουδανιά.

Ἐδῶ μάλιστα. Στὰ Μουδανιά ἔγινε δουλειά. Καινούρ-

για κτήρια, λιμάνι μὲ θαπώρια ποὺ φορτώνουν ἢ ξεφορτώνουν, δρόμοι, πάρκο, ὅ,τι πιάνει τὸ μάτι μᾶς στὸ σιγανὸ πέρασμά μᾶς ἀπὸ τὰ Μουδανιά. Κάτοικοι 20.000 περίπου, ὅπως μᾶς εἶπαν.

Ἄξίζει λοιπὸν γιὰ ἕνα Μουδανιώτη νὰ ἐπισκεφθεῖ τὰ νέα Μουδανιά.

Προχωροῦμε πρὸς Τρίγλια, μεταξὺ Μουδανιῶν καὶ Σιγῆς καὶ πάλι μετὰ τὴ Σιγὴ πρὸς Τρίγλια. Μερικὰ συγκροτήματα παραθεριστικῶν πολυκατοικιῶν Τούρκων πλουσίων στολίζουν τὴν παραλία, ὅπου ὑπάρχουν καὶ κατάλληλες ἀμμουδιές γιὰ κολύμπι. Προχωροῦμε πρὸς Τρίγλια. Ἡ περιοχὴ ὀρεινὴ καὶ βραχώδης πρὸς θάλασσα ἀλλὰ γεμάτη ἐλαιόδεντρα μὲ ὑποτυπώδη ὅμως καλλιέργεια. Καὶ νὰ περνᾶμε μιὰ στροφὴ μὲ μιὰ θρῦση. Ἀπὸ δὴ ἀρχίζει ἡ περιοχὴ τῆς Τρίγλιας (ὁ μερὰς μᾶς), μὲ ἐξηγοῦν δύο συν-

γιση. Μπαίνουμε στὴν Τρίγλια ἢ κατὰ τὸ σημερινὸ τουρκικὸ ὄνομα Ζεκτὴν Μπαγί, ποὺ σημαίνει ἐλαιότοπος. Οἱ Τούρκοι μᾶς καλοδέχονται. Μπροστὰ στὸ κοινοτικὸ κατάστημα ὁ πρόεδρος, μερικοὶ σύμβουλοι καὶ ἀρκετὸς κόσμος μᾶς καλοσωρίζουν μὲ χειραψίες καὶ θέλω νὰ πιστεῦω μὲ ἀρκετὴ χαρὰ.

Ὁ πρόεδρος μᾶς καλεῖ ἐπάνω στὸ γραφεῖο του καὶ στὴν αἴθουσα συνεδριάσεων τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου μᾶς καλοσωρίζει καὶ μᾶς προσφέρει ἀναψυκτικά. Τοῦ προσφέρονται δῶρα ἀπὸ μᾶς, ἀπὸ τὸν πρόεδρο τοῦ Συλλόγου κ. Διογ. Παλπατζῆ καὶ ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς κοινότητος κ. Ἀντώνη Κουζᾶ. Μετὰ ἀπὸ αὐτὲς τῆς τυπικότητας ἐξευχήκαμε νὰ δοῦμε τὴν Τρίγλια, τὸ σχολεῖο, τῆς ἐκκλησίας, τὰ σπίτια μᾶς. Διαλύσαμε καὶ ὁμάδες - ὁμάδες

ριό, εἶπαμε νερὸ στοῦ Τσαοῦ Τσεσμέ ποὺ συνεχῶς τρέχει τὸ ὠραῖο του νερὸ, πῆγαμε στὴν Πλατανιά, ἀνεθήκαμε στοῦ Δήμου τὸ Καζίνο, φάγαμε συντροφιά μὲ τὸν πρόεδρο, κατεθήκαμε στὴν παραλία καὶ στῆς 6 ἡ ὥρα τὸ ἀπόγευμα ἀφήσαμε τὴν Τρίγλια μὲ σφιγμένη καρδιά, αὐτὴ τὴν παλιά ἀρχόντισσα, τὴν τυλιγμένη στὰ ράκη της καὶ τὰ βουλιδία της, ποὺ ὅλα γύρω της ὁμως μαρτυροῦσαν τὴν παλιά της ἀρχοντιά, τὰ ὠραῖα παλιά της σπίτια, τῆς ριμαγμένες ἐκκλησιές, τὸ μισοκατεστραμμένο παλιὸ σχολικὸ κτήριο τοῦ Τσεσμέ.

Ἔνα καινούργιο σχολεῖο ποὺ κτίστηκε κάτω ἀπὸ τὸ καζίνο μὲ μεγάλη αὐλὴ γιὰ νὰ παίζον τὰ παιδιὰ καὶ τὰ πολὺ λίγα καινούργια σπίτια ποὺ κτίστηκαν, προσπαθοῦν νὰ δώσουν μιὰ ἀνάσα ζωῆς στὴ θριατὴ ἀρρωστη παλιά ἀρχόντισσα, τὴν Τρίγλια, ἀλλὰ δὲν τὰ κατορθώνουν.

Μ' αὐτὰ τὰ ἀνάμικτα αἰσθήματα καὶ χωρὶς τραγοῦδια πιά τέλειωσε τὸ προσκύνημα καὶ γυρίσαμε γιὰ διανυκτέρευση στὴν Προύσα.

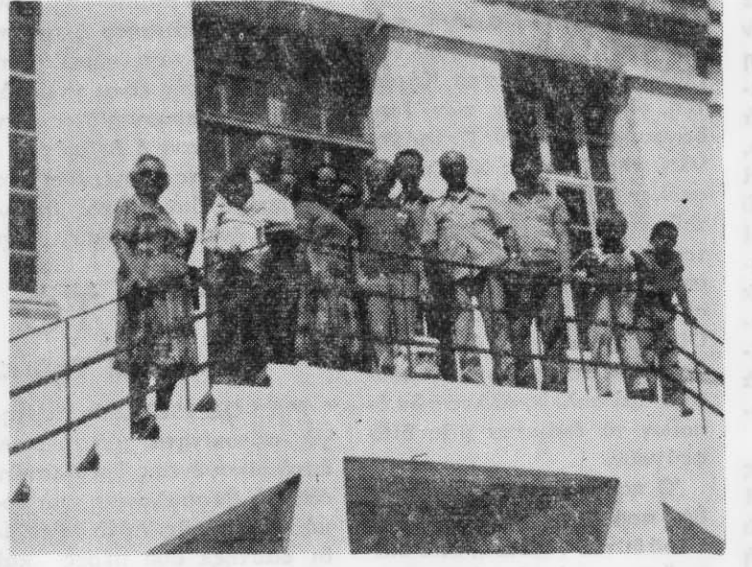
Τὴν ἄλλη μέρα ἡ ἐκδρομὴ συνεχίστηκε στὴν ὠραιώτατη πράγματι Προύσα μὲ ἐπισκέψεις, ψώνια κλπ.

Ἄλλες τρεῖς ὀλόκληρες μέρες στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ ἐπιστροφή.

Ἔνα ἐννιαήμερο ἀλησμόνητο ταξίδι.

Ὁφείλω νὰ εὐχαριστήσω καὶ νὰ συγχαρῶ τοὺς κ. κ. Διογένη Παλπατζῆ καὶ Γιώργο Τσερόπουλο ποὺ σὰν ἀρχηγοὶ ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου ὀργάνωσαν τὴν ὠραία ἐκδρομὴ καὶ συνόδευσαν τὸ πούλμαν. Τὸ τουριστικὸ γραφεῖο τῆς κ. Ρουλάς Ἄραπογλου ἀπὸ τὰ Μουδανιά ποὺ εἶχε προβλέψει καὶ ὀργάνωσε τὰ πάντα στὴν ἐντέλεια καθὼς καὶ τοὺς θαυμασίους ὀδηγούς της. Τὸν πρόεδρο τῆς κοινότητος κ. Κουζᾶ, ποὺ ἐγκαταλείποντας τὴν ἐκδρομὴ συνόδευσε συναξιδιώτη μᾶς ποὺ ἀρρώστησε στὴν Τρίγλια σὲ γιατρὸ στὰ Μουδανιά καὶ στὴ συνέχεια στὸ νοσοκομεῖο Προύσας, καθὼς καὶ τοὺς δύο προέδρους τῆς Παλιάς Τρίγλιας (παλιὸν καὶ νέον) ποὺ ἐδειξαν πράγματι ἀνθρωπιστικὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν εἰσαγωγή τοῦ ἀσθενοῦς στὸ νοσοκομεῖο Προύσας.

■ Διαβάσετε
τὰ «Τριγλιανὰ Νέα»
εἶναι
ἡ ἐφημερίδα σας

Στὴ φωτογραφία μᾶς ἕνα γκρουπ ἐκδρομῶν συμπατριῶτῶν ἀπὸ τὴ Ραφήνα στὸ σχολεῖο τῆς Παλιάς Τρίγλιας, μαζί μὲ τὸν Τούρκο γυμνασιάρχη καὶ δύο Τούρκους καθηγητές

ταξιδιώτες μεγαλύτεροί μου, ποὺ θυμοῦνται ἀρκετὰ καλὰ τὴν Τρίγλια, ὁ Βασίλης Καλοπαναγιώτης καὶ ὁ Γιώργος ὁ Παράσχος.

Εἴμαστε στὴ Σίσθη. Παίρνω τὸ μικρόφωνο καὶ ἐξηγῶ στοὺς συναξιδιώτες ποὺ βρίσκόμεστε. Ὅλοι ρωτοῦν, ὅλοι ἀγωνιοῦν, μιὰ συγκίνηση διάχυτη σ' ὅλους. Αὐτὴ εἶναι ἡ Σίσθη μὲ τὴ θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ δεξιά καὶ τοὺς ἀτέλειωτους ἐλαιῶνες ἀριστερά. Θάβουμε! Ἐδῶ εἶναι ἡ Βαῖνού καὶ ψηλότερα τὸ Σταυροπίδη, κάτω φαίνεται τὸ Μειντάνη, νάτο, νάτο. Τὸ μικρόφωνο φεύγει ἀπὸ τὰ χέρια, τὰ μάτια θουρκώνουν. Φάνηκαν τὰ πρῶτα σπίτια. Μὲ τέτοια συγκίνηση εἶναι ἀδύνατο νὰ συνεχιστεῖ ξενά-

πῆραμε ἀπὸ ἕνα δρόμο. Στὸ σχολεῖο ὁ γυμνασιάρχης μαζὶ μὲ τρεῖς καθηγητὲς ἔβαφαν καὶ φρεσκαρίζαν τῆς αἰθουσες ποὺ χρησιμοποιοῦν. Μᾶς καλοδέχτηκαν καὶ μᾶς προσέφεραν καὶ ἐδῶ ἀναψυκτικά.

Περιδιαβήκαμε ὅλο τὸ κτήριο τοῦ σχολεῖο. Θλιβερά τὰ συμπεράσματα. Κατὰ τὸ ἕνα τρίτο ἔρημες καὶ κατεστραμμένες αἰθουσες, τὸ ἄλλο ἕνα τρίτο ἀποθήκες μὲ κάρβουνα καὶ ξύλα γιὰ τὴ θέρμανση τοῦ ὑπόλοιπου κτηρίου, ποὺ στεγάζει τὸ γυμνάσιο.

Αὐτὸ τὸ ὠραῖο, τὸ καὶ σήμερα μεγαλόπρεπο κτήριο, μᾶς στὰ ράκη του, εἶναι νὰ τὸ θλίψει καὶ νὰ θλίβεται, τὸ λιγότερο.

Περιδιαβήκαμε ὅλο τὸ χω-

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ καὶ ἐπαινοῦμε δημόσια τὸν συμπατριῶτη μᾶς κ. Ἀθανάσιο Πιστικίδη, Τριγλιανὸ τῆς Ραφήνας, γιὰ τὴ γενναία προσφορά του πρὸς τὴν φιλαρμονική Νέας Τρίγλιας: Ντύνει μὲ ὁμοιόμορφες στολές ὄλους τοὺς μικροὺς μουσικούς μᾶς! Γιὰ νὰ μὴ προσκρούσουμε στὴ μετριοφροσύνη του, δὲν ἀναφέρουμε τὸ ποσὸ τῆς δωρεᾶς, θὰ ντυθοῦν ὁμως 42 Τριγλιανόπουλα ἀπ' τὴν κορφὴ ὡς τὰ νύχια. Ἄξιος ὁ μισθός του.

Γιὰ τοὺς Νεοτριγλιανούς
ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος
ΝΙΚ. ΜΠΑΜΠΑΡΟΣΗΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΕΝΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΣ ΘΥΜΑΤΑΙ

■ Του κ. Σταύρου Βελισσάρη

ΟΠΩΣ όλα τα ώραία πράγματα στη ζωή των ανθρώπων δεν διαρκούν πολύ, έτσι και η δική μας απελευθέρωση έφτασε πολύ σύντομα, δυστυχώς, στο τέλος της και στόν ξεριζωμό μας.

Βρισκόμαστε στο τρίτο δεκαήμερο του Αυγούστου 1922. Τό χωριό είναι ανάστατο από τίς συγκεχυμένες πληροφορίες που φθάνουν από τό μέτωπο.

Ό μεγάλος μου αδερφός, ό Κώστας, έτοιμάζεται να φύγει για τή Σμύρνη, για να φοιτήσει στή Β΄ τάξη τής Ευαγγελικής Σχολής (Τμήμα Έμπορικό).

Τήν προηγούμενη χρονιά τόν ανέλαβε ό Δεσπότης, όπως άλλες χρονιές πολλά άλλα παιδιά, που ήσαν άριστοι μαθητές, να τόν σπουδάσει με έξοδα τής Μητροπόλεως Σμύρνης.

Έτσι, με τήν ευκαιρία τής αναχωρήσεως τών οικογενειών τών αδερφών του Δεσπότη, που παραβρίσκοντο στο χωριό, θά έφευγε μαζί τους και ό αδερφός μου.

Πήγαν λοιπόν στις 26 Αυγούστου στα Μουδανιά για να πάρουν τό πλοίο για τή Σμύρνη και εκεί όχι μόνο δεν θρήκαν πλοίο, αλλά έμαθαν και τήν κατάρρευση του μετώπου και επέστρεψαν άνήσυχοι στήν Τρίγλια.

Τήν ίδια μέρα συνέπεσε να θρίσκει στα Μουδανιά και αντίπροσωπεία τής Δημογεροντίας τής Τρίγλιας, από τόν Κονδυλένιο τό γιατρό, τόν Κων. Λουτζίδη και άν θυμάται καλά ό αδερφός μου ό Λάζαρος, τόν Ίορδάνη τόν Πετράκογλη.

Αυτοί έπισκέφθηκαν τόν Έλληνα φρούραρχο, ό οποίος δεν ήξερε τί να τούς πει και τούς κάλεσε να έρθουν τήν επομένη για θετικότερες πληροφορίες.

Τή νύχτα όμως, ό φρούραρχος με τούς Έλληνες στρατιώτες, που ήταν στα Μουδανιά, έγκατέλειψαν τήν πόλη κι έτσι τήν επομένη πρωί-πρωί όταν ή Δημογεροντία έφθασε στα Μουδανιά δεν θρήκε κανένα ύπευθυνο, αλλά άπέραντο χάος και συμμαχικά (!...) καράβια που παρακολουθούσαν, ως άπλοί θεατές, τά πλήθη τών Έλλήνων από τήν Προύσα και τά γύρω χωριά να συνωστίζονται στήν προκυμαία και άλλόφρονα να ζητούν μέσο για να γλυτώσουν από τήν έπερχόμενη σφαγή.

Άνήσυχοι οι Δημογερόντες ήρθαν στο χωριό και στις 11 π.μ. περίπου έστειλαν με τό καράβι του Κασούρη θερμή έπιστολή στο Φίλιππα τόν Καβουινίδη στήν Πόλη και τόν έκλιπαρούσαν να κάνει τά άδύνατα δυνατά και να στείλει καράβια να πάρουν τούς Τριγλιανούς, διότι κινδύνευαν να σφαγούν από τούς άτάκτους Τούρκους, που πλησίαζαν τά παράλια.

Έτσι, χάρις στή μεγαλοψυχία του ύπερογου αυτού πατριώτη, του Φίλιππα Καβουινίδη, έφθασε στις 3 μ.μ. περίπου τής ίδιας μέρας τό άτιμόπλοιο «Χελιδόνι» και πήρε όσους Τριγλιανούς μόπερσαν να επιβιθασθούν.

Στίς 6 υ.μ. τής ίδιας μέρας ήρθε ένα άλλο άτιμόπλοιο, σταλιμένο κι αυτό από τόν Καβουινίδη, τό «Κόρντον», φοσηνό, που πήγαινε άλευρα από τή Ρουμανία στήν Ίνδια και παρεκλήθη να παρεκκλίνει τής πορείας του και να πάρει από τήν Τρίγλια όσους συχωριανούς

μπορέσει. Σ' αυτό τό πλοίο επιβιθασθήκαμε κι έμεις όλοι με τή μητέρα μας, έκτός από τόν πατέρα μας.

Σάν τώρα θυμάμαι τή μάνα μας μ' όλους έμάς (έπτά τόν αριθμό) σαν κλώσσα με τά κλωσσόπουλα και μ' ένα μπόγο (τετράγωνο ρούχι μέσα στο όποιο ήταν πανα και ό,τι άλλο πολύτιμο μπορούσε να μεταφέρει ό καθένας μας και του όποιου για ασφάλεια και εύκολη μεταφορά, δένονταν οι άκρες σταυρωτά) ό καθένας στα χέρια να τρέχουμε στήν παραλία και έντρομοι να στιβαζόμαστε στο καράβι του Τζιζιάνη του Μακασίκη, που φορτωμένο, κυριολεκτικά, μέχρι τά μπούνια και με κίνδυνο από στιγμή σε στιγμή να άνατραπεί, μάς μετέφερε στο «Κόρντον», που είχε άγκυροβολήσει άρκετά μακριά από τήν παραλία.

Τό κωμικοτραγικό ήταν ότι ενώ ή μητέρα μας με τά κορίτσια και τούς μεγάλους έτοιμάζαν τούς μπόγους, έγώ (έπτά έτών) με τόν άμέσως μεγαλύτερό μου τόν Σοφοκλή (έννεα έτών) χαμένοι στήν άγορά, χαζεύαμε τό κάποιο γιάγμα (λεηλασία) που γινόταν σε μερικά μαγαζιά, που τά έγκατέλειπαν οι ιδιοκτήτες.

Φαντάζεστε τήν άλλοφροσύνη τής μητέρας και τήν άνησυχία τών μεγάλων, να μάς άναζητούν τήν τελευταία στιγμή και να μάς βλέπουν κάποτε, έπιτέλους, να καταφθάνουμε με τρόπαιο στα χέρια ένα ζευγάρι μικρές ξύλινες γαλότζες.

Γιά πότε μάς άρπαξαν και με τόν μπόγο μας στήν πλάτη θρεθήκαμε στού Τζιζιάνη τόν καράβι ούτε καλά-καλά μπορώ να θυμηθώ.

Έκτός από τή δική μας οικογένεια στο πλοίο αυτό επιβιθασθήκαν, όπως θυμούνται οι μεγαλύτεροι, και οι οικογένειες τών αδερφών του Δεσπότη, του Λυκούργου του Τσάκωνα, του Παναγή του Καλπάκη, του Σταύρου του Γιοθάνη, του Φίλιππα Κάρατζη, οι οικογένειες τών Ίορδάνου και Σταύρου Πετράκογλη, τής Όλγας Χατζηαποστόλου, του Σταύρου Μποντού, του Άντώνη Μακασίκη, του Δημ. Κιουρτσή, του Κωνσταντίνου Λουτζίδη, του Χουσου Κελέκη, του Άπόστολου Οικονόμου, του Άναστάση Τατάβαλαη, του Δημ. Μπούσγα και πολλές άλλες τών όποιών τά όνόματα μάς διαφεύγουν.

Ό πατέρας μας, είτε διότι δεν πρόφθασε να μπει στο καράβι του Τζιζιάνη, είτε διότι έμεινε για να πάρει μερικά πράγματα, δεν ήρθε μαζί μας.

Πολύ ύποψιάζομαι ότι δεν είχε τό κουράνιο να έγκαταλείψει για δεύτερη φορά ό,τι με μόχθο και κόπο είχε δημιουργήσει στα χρόνια του γυρισμού μας από τήν Προύσα.

Όπως μάθαμε άργότερα, τό θραδάκι ήρθε και τό πλοίο του Καβουινίδη, τό «Βιθυνία», μισοεπισκευασμένο, στο όποιο όμως έκτός από Τριγλιανοί, μπήκαν και πολλοί άλλοι Έλληνες από τά γύρω χωριά, που όταν έμαθαν ότι καράβια από τήν Τρίγλια παίρνουν τούς Χριστιανούς, έσπευσαν όλοι στήν παραλία τής Τρίγλιας για να επιβιθασθούν. Σ' αυτό τό καράβι ό πατέρας μας έβαλε άρκετά πράγματά μας και δίχως να επιβιθασθεί ό ίδιος τά ξεπέστειλε πρός τήν έλευθερία!

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΜΑΣ

■ Του γιατρού κ. Άπόστολου Τσίτερ

«Άγαπητά «Τριγλιανά Νέα», »Θέλω με τά παρακάτω να ζητήσω να μου επιτραπεί να κάνω μια κρίση-σκέψη σε ό,τι γράφετε για τίς κρίσεις του Τούρκου καθηγητή, επί του μαρτυρικού θανάτου του Έθνομάρτυρα Χρυσοστόμου.

»Πολλές και επί αήωνες οι δικαιολογίες διάφορων έπισήμων και άνεπιστήμων τής Τουρκίας για τούς διωγμούς τών μη τουρκικών στοιχείων. Και πολλές μέθοδοι μεταβίβασης έθνητων από μεγάλους ύπευθύνους, σε μικρούς, τάχα, άνευθύνους. Έτσι και στήν περίπτωση του Τούρκου καθηγητή. Μάλλον σκόπιμα όμιλεί περί νομάρχη Νουρεντίν, ό κύριος καθηγητής, για να καλύψει τή μικρότητα και τήν άνανδρη πράξη του στρατηγού Νουρεντίν πασά, χαρακτηρισίζοντάς τον νομάρχη, άπέναντι στον άνυπεράσπιστο πατέρα ενός ποιμνίου πάσχοντος.

»Δέν ήταν νομάρχης ό Νουρεντίν πασάς. Ήταν εκείνη τήν ώρα ό παντοδύναμος τροπαιοϋχος στρατηλάτης, κατακτητής τής Σμύρνης. Μιά λέξη του, όχι πιά διαταγή, κεραυνός ήταν για ό,τι ήθελε να κάνει.

»Δέν ήταν παράπτωμα ενός διοικητικού υπαλλήλου, ενός νομάρχη, όπως θέλει να τόν παραστήσει ό κύριος καθηγητής. Ήταν μίσος, μίσος-ζήλεια ενός μικροπροποδς μπρός στήν άνδροπρέπεια του άδάμαστο Δεσπότη. Περιέμενε ό στρατηλάτης κατακτητής να άντικρύσει ξανα ψωφοδεές ζαγάρι, μπρός στα σκορπίζοντα τόν δλεθρο και δυστυχία σπειρούνια του και άντίκρυσε έναν αξιοπρεπή, άνδροπρεπή άνδρα άντιπρόσωπο του ποιμνίου του, τόν άλύγιστο Δεσπότη. Δέν τό άνέχτηκε αυτό. Τό μίσος, ή ζήλεια μπρός σε ένα πιστό στα ιδεώδη του άνδρα, όδηγήσε κοτζάμ παντοδύναμο στρατηγό να παραδώσει στον όχλο τόν άδάμαστο Δεσπότη για να τόν ταπεινώσει. Άπ' όλες τίς πηγές είναι γνωστό, ότι κατακρεουργημένος σαν άνδρας πέθανε ό Δεσπότης.

»Όχι ένας δευτεροβάθιας σημασίας διοικητικός υπάλληλος, ένας νομάρχης. Όχι

αυτός. Ό στρατηγός μιας όλόκληρης στρατιάς έκανε τό ιστορικό έγκλημα, ό Νουρεντίν πασάς.

»Τό μίσος, ή ζήλεια, ως ψυχολογικά εξηγείται αυτό τό πάθος, όδήγησε στα όσα έχουν γίνει ιστορικά, από τήν άπέναντι πλευρά έναντίον του έθνου. Πιο δραστήριο από ιστορική άναγκαιότητα, πίο εύκίνητοι, άλλης νοοτροπίας άνθρωποι οι ύποταχθέντες στους Τούρκους. Αυτό άντι να θεωρηθεί ως δεδομένο, ως ιδιότητα ενός λαού, και να χρησιμοποιηθεί ως συμπλήρωση ιδιοτήτων ενός άλλου λαού, του τουρκικού, για δημιουργία, όδήγησε τούς ταγούς του τουρκικού λαού στή ζήλεια, στο μίσος.

»Έξακολουθεί δυστυχώς ή μέθοδος αυτή, ή νοοτροπία του μίσους και του φανατισμού από τήν Ιθύνουσα τάξη, για να έχει άνετα και εύκολα στα χέρια της όλόκληρο λαό. Τί κερδίζει; Καθυστερεί άπλόως τό λαό της.

»Τί αίματα, τί έξοδα, τί καταστροφές ως τώρα με τή μέθοδο αυτή του μίσους και του φανατισμού. Μάς ξεριζώσαν. Για μάς μπορεί να πει κανείς θγής σε καλό. Ποτέ ό Έλληνισμός δεν ήταν τόσο συμπαγής. Έκείνοι τί όφελήθηκαν; Κάθε άλλο. Πόσο θάυμασια θα μπορούσαν να ζήσουν οι δυο λαοί μας αν ή Ιθύνουσα τάξη άντι να καλλιεργεί τό μίσος, καλλιεργούσε τήν κατανόηση.

Τόσα καθημερινά παραδείγματα τής δίψας κατανόησης τών δυο λαών. Θάυμασια, συγκινητική ύποδοχή τών Τριγλιανών στήν παλιά πατρίδα. Έξαιρετική ύποδοχή τών Τούρκων εδω. Τό ίδιο με τίς επισκέψεις τών Ποντίων και όλων τών άλλων που άντάλλαξαν επισκέψεις παλιοί και νέοι.

»Όλα άποτελούν μια πικρή ιστορία. Άς εύχηθούμε οι νέες γενιές από τό παθηματικά ήμιών τών παλαιότερων και από τά άποτελέσματα αυτών να πάρουν μαθήματα. Για κατανόηση και εύτυχία».

Με άγάπη
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Η. ΤΣΙΤΕΡ
Γιατρός

ΑΠΟ ΤΟ ΣΟΥΦΛΑΡΙ

■ Του κ. Σταύρου Δ. Μαργαρίτη

ΜΑΪΟΣ 1923. Δύο φορτηγά αυτοκίνητα μεταφέρουν έπτά οικογένειες Τριγλιανών από τή Θεσσαλονίκη στο νομό Χαλκιδικής. Αυτό τό ταξίδι θάσπηξε δυο μέρες και δυο νύχτες, γιατί δεν υπήρχαν τότε δρόμοι.

Όταν μάς ξεφόρτωσαν μπροστά στο καλογηρικό μέτοχι, οι καλόγηροι δεν μάς είδαν με καλό μάτι, γιατί είχαν ύποψη τους από πριν ότι θά γινόταν άπαλλοτρίωση τών μετοχιών και ή διανομή τής γής στους άναλλάξιμους πρόσφυγες και στούς ντόπιους άκτήμονες.

Στή συνέχεια μάς είχαν φέρει άντίσκηνα και λίγα τρόφιμα. Ναί, αλλά αυτά όλα ήταν προσωρινά. Ό κόσμος ήθελε καθημερινά τό ψωμί του. Γ' αυτό ήρθε από τήν Πορταριά κάποιος ένωμοτάρχης, όνόματι Παράσχος (διότι τότε στήν Πορταριά ήταν όλες οι ύπηρεσίες και μετά μετακόμισαν στα Νέα Μουδανιά) και μάς ειπε: «Βλέπετε αυτή όλη τήν περιοχή; Έντός όλίγου χρονικού διαστήματος θά διανεμηθεί

ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΟΥ ΣΤΕΓΑΖΟΤΑΝ ΣΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΜΕΤΟΧΙ

■ Του κ. Σταύρου Δ. Μαργαρίτη

ΜΕΤΑ τήν μικρασιατική καταστροφή του 1922 και τήν έγκατάστασή μας στο νομό Χαλκιδικής κατά τό 1924, όταν πλέον άπαλλοτριώθηκαν όλα τά καλογηρικά μετόχια και έγκαταστάθηκαν παντού πρόσφυγες, όπως έχω γράψει και σε προηγούμενα άρθρα, μάστιζε τόν κόσμο ή έλονοσία, που στή συνέχεια έξελιόταν σε αίματουρία, όπου ό άρρωστος ήταν άδύνατον πλέον να ζήσει.

Γ' αυτό και ό τότε Άμερικάνικος Έρρυθρος Σταυρός πήρε ένα από τά άπαλλοτριωμένα καλογηρικά μετόχια και ή ή το ρωσικό και δημιούργησε ένα ώραίο άγροτικό νοσοκομείο στήν περιοχή τών σημερινών Νέων Φλογητών. Όλο τό προσωπικό του νοσοκομείου άποτελούνταν από Άμερικανούς.

Τό 1925 ό Άμερικανικός Έρρυθρος Σταυρός παρέδωσε τό νοσοκομείο στο Έλληνικό Δημόσιο, όπου διόρισε τό κράτος ως διευθυντή τόν άλησμόνητο γιατρό Νικητίδη. Για τό διαχείριση δε τό νοσοκομείου διορίστηκε μια τριμελής έπιτροπή, με πρόεδρο τόν άείμνηστο μητροπολίτη Κασσανδρείας Ειρηναίο.

Ό γιατρός Νικητίδης ως άνθρωπος και ως έπιστήμων, ήταν μια από τίς σπάνιες προσωπικότητες. Έσωσε εκατοντάδες άνθρώπους από βέβαιο θάνατο. Έργάστηκε από τό 1925 μέχρι τό 1935.

Στή συνέχεια ανέλαβε ως διευθυντής του νοσοκομείου ό Πολυνουτινός γιατρός Δημήτριος Γκλάβας μέχρι τό 1937. Έπειτα παραιτήθηκε κι αυτός και έγκαταστάθηκε στή Νέα Τρίγλια ως ιδιώτης και μετέπειτα ως κοινοτικός γιατρός. Στή συνέχεια ανέλαβε

τή διεύθυνση του νοσοκομείου κάποιος γιατρός όνόματι Κυπαρίσσης, από τή Μυτιλήνη, μέχρι τό 1938. Παραιτήθηκε κι αυτός και ανέλαβε πλέον τή διεύθυνση ό Καλύμνιος γιατρός Κόκκινος. Ό γιατρός Κόκκινος έργάστηκε πράγματι εύσυνείδητα, διότι στο νοσοκομείο επί τών ήμερών του έγιναν πολλές έπανορθώσεις. Έπίσης στο νοσοκομείο παντού κυριαρχούσε τάξη και καθαριότητα. Ό γιατρός Κόκκινος ήταν και ό τελευταίος.

Στό νοσοκομείο φαρμακοποιός ήταν ό καταγόμενος από τό νομό Σερρών Βασίλειος Παπίστας, που παραιτήθηκε τό 1939 και έγκαταστάθηκε στα Νέα Μουδανιά, όπου δημιούργησε δικό του φαρμακείο. Στή συνέχεια ανέλαβε φαρμακοποιός ό συμπατριώτης μας κ. Δημήτριος Δημόπουλος.

Ό γιατρός Κόκκινος και ό φαρμακοποιός Δημόπουλος ήταν οι τελευταίοι που έγκατέλειψαν τό νοσοκομείο τό 1943, όταν πιά είχε καταλάβει τό ίδρυμα ό βουλγαρικός στρατός κατοχής.

Από τό 1943 και έντεθεν τό άγροτικό νοσοκομείο Χαλκιδικής πλέον δεν λειτουργήσε.

Έπειτα από τήν έγκατάλειψη του νοσοκομείου ό Καλύμνιος γιατρός Κόκκινος έγκαταστάθηκε στα Νέα Μουδανιά, όπου εργαζότανε ως κρατικός γιατρός. Έπίσης δε και ό συμπατριώτης μας φαρμακοποιός κ. Δημήτριος Δημόπουλος έγκαταστάθηκε κι αυτός στή Θεσσαλονίκη και εργαζότανε ως υπάλληλος σε διάφορα φαρμακεία, όπου σήμερα τυγχάνει συνταξιούχος.

ΙΔΡΥΣΗ ΑΥΣΤΡΑΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΕΛΛΑΔΑ

Στή Θεσσαλονίκη ιδρύθηκε από λειτουργεί ό Αυστραλοελληνικός Σύνδεσμος Βορείου Έλλάδος, ό όποιος στεγάζεται επί τής όδου Έρμου 57 (6ος όροφος, γραφείο 7, άρ.

αυτού είναι ό Τριγλιανός συμπατριώτης κ. Σωτ. Τσιτσιφύλλης, γενικός γραμματέας ό κ. Ίωάν. Φυτανίδης, άντιπρόεδρος ό κ. Εύάγ. Ματζούνης, ταμίας ό κ. Ίωάν.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του Αυστραλοελληνικού Συνδέσμου Βορείου Έλλάδος με τόν συμπατριώτη μας πρόεδρό του κ. Σωτ. Τσιτσιφύλλη

τηλ. 220-587) με σκοπό τή σύσφιξη τών σχέσεων φιλικίας μεταξύ τών λαών Έλλάδος και Αυστραλίας, στούς κοινωνικούς, μορφωτικούς και έκπολιτιστικούς τομείς δράσεως.

Πρόεδρος του Συνδέσμου

*****

ΕΠΙΠΛΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗ

Σαλονία — Έγκλωμες — Τηλεοράσεις —

Μοτοποδήλατα —

Στερεοφωνικά συγκροτήματα

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡ. ΠΗΓΗΤΣΑΚΗΣ

ΤΗΛ. Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ 0373 51-260, 51-660

ΤΗΛ. Ν. ΠΛΑΓΙΑ 0373 31-209, 31-210

*****

Μικρές ειδήσεις...

και έντυπώσεις

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΝΕΟΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Στις 8 Σεπτεμβρίου έ.ε. μιὰ μεγάλη ομάδα Τριγλιανών, μαζί με λεβεντόπουλα της φιλαρμονικής μας, πήγαν στη Ραφήνα. Κανένα εύχαριστήριο, καμιά λέξη, κανένα νόημα δεν μπορεί να εκφράσει αυτό που αισθάνονται οι καρδιές των έκδρομων Τριγλιανών για την πληθωρικά θερμή φιλοξενία του πανάξιου προέδρου της κοινότητας και του Συλλόγου Ραφήνας και...

των συμπατριωτών μας. Τόση αγάπη, τόση ζεστασιά, τόσο εκδηλος συναισθηματισμός, μάς κάνει να νοιώθουμε εύχαρισμένοι. Στην έκφραση εύχαριστιών, τὰ λόγια χάνουν την αξία τους. Μάς μένει να εκφράσουμε την ευχή «της γρήγορης ανταπόδοσης», για να δείξουμε ότι και η δική μας ψυχή είναι φτιαγμένη απ' την ίδια αύλη ύλη.

ΕΓΚΩΜΙΟ ΣΤΟ ΔΑΣΚΑΛΟ Γ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟ

Ο δάσκαλος Γεώργιος Νικόπουλος απέβησε. Λύπη άφρησε στα παιδιά του και στους Τριγλιανούς που τον γνώρισαν.

Ο δάσκαλος Γεώργιος Νικόπουλος με τό πνεύμα του πέθανε. Άς είναι ελαφρό το χῶμα που τον σκέπασε.

Σοφία Χρυσοστόμου—Γιαρένη από την Τρίγλια
τό γένος Γιάννη Κίκογλου

ΔΙΑΛΕΞΗ

Ο χρονογράφος μας κ. Γ. Χατζη-αναστασίου στις 14 Δεκεμβρίου έ.ε. και ὡρα 7 μ.μ., θά μιλήσει στην αθούσα του Λαϊκού Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Ἐδριπέδου 12), με θέμα «Μακεδονία, ἡ γενέτειρά του Ἑλληνισμοῦ».

Οικονομικοί ἐνισχυτές του Συλλόγου

Ο Σύλλογος Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης μετὰ τῶν παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας καὶ Ραφήνας εύχαριστῶν θερμότατα ὅλους τοὺς παρακάτω οικονομικοὺς ἐνισχυτὰς τοῦ Συλλόγου μας:

Ζαχαρία Βουδούρη, Θωμά Τσαούσογλου, Ἐλένη Βουδούρη, Δημήτριο Τσιρακμάκη, Χρήστο Καλιῆ, Ἀμαλία—Ἀδαμοπούλου Διάφα, Ἀντώνιο Τρουπτσῆ, Εὐθυμία Σπύρογλου, Ἰφιγένεια Καραματσίου καὶ Νικόλαο Πηγιτσάκη.

Εὐχαριστήριο παραρτήματος Νέας Τρίγλιας

Τὸ Συμβούλιο τοῦ παραρτήματος τοῦ Συλλόγου Ν. Τρίγλιας εὐχαριστεῖ θερμότατα τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀράπογλου, τοῦ πρακτορείου «Χαλκιδικὴ Τούρα», διότι σὴν ἐκδρομὴ τῶν μελῶν τοῦ παραρτήματος σὴν Κέρκυρα σὶς 19 Ἀγούστου 1981 συνέβαλαν τὰ μέγιστα γιὰ τὴ μεγάλη καὶ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία της.

Ἐπίσης τὸ Συμβούλιο τοῦ παραρτήματος τοῦ Συλλόγου Ν. Τρίγλιας εὐχαριστεῖ θερμότατα τοὺς ὁδηγούς λεωφορείων κ.κ. Δημ. Μάνιο, Στέφανο Ἀναστασιάδη καὶ τὸν ὁδηγὸ κ. Μανώλη γιὰ τὴν ἀφογή συμπεριφορὰ τους καὶ εὐγένεια πὸ ἐπέδειξαν καθ' ὅλο τὸ διάστημα της ἐκδρομῆς σὴν Θεσσαλονίκη γιὰ τὴν ἐπίσκεψή της Διεθνoῦς Ἐκθέσεως καὶ τοῦ τείρου της Μόσχας. Ἐπίσης τὸν κ. Νικ. Βεζυρτζῆ γιὰ τὶς ποικίλες καὶ πολλοπλῆς ἐξυπηρετήσεις του ὡς πρὸς τὸ θέμα της ἐκμισθώσεως πούλμαν γιὰ τὶς ἐκδρομῆς τοῦ Συλλόγου με εἰδικευμένο προσωπικό.

ΤΑΞΙΔΙΑ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
"ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ ΕΣΠΕΡΣ",
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΓΑΡΙΒΑΛΔΗΣ

Γραφ. 412.432-411.274
Οικίας 415.018
TELEX 412.910
Θεσσαλονίκη

Κομνηνῶν 80
Καλαμαριά

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

(ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΤΟΥΡΣ)

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ — ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ

ΠΟΥΛΜΑΝ — ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ

ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΤΗΛ. (0373) 21062 - 21679

Εὐχαριστήρια

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης μετὰ τῶν Συμβουλιῶν τῶν παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας καὶ Ραφήνας, τοῦ προέδρου της κοινότητας Νέας Τρίγλιας μετὰ τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου, εύχαριστοῦν θερμότατα τοὺς παρακάτω συμπατριῶτες καὶ συμπατριῶτισσες ὡς καὶ τοὺς φίλους τους γιὰ τὴ χρηματικὴ προσφορά τους πρὸς τὸ Σύλλογο ὑπὲρ της παιδικῆς χαρᾶς Νέας Τρίγλιας ὡς καὶ γιὰ ἄλλες δῶρεές ὑπὲρ της φιλαρμονικῆς μουσικῆς Νέας Τρίγλιας καὶ τοῦ κοινοτικοῦ Ιατρείου.

Τὴν κ. Καίτη Ἀμπελά ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, γιὰ 5.000 δρχ. ὑπὲρ της παιδικῆς χαρᾶς, σὴν μὴμη της μητέρας της Μαρίας Καβουνίδου τὸ γένος Φιλίππου Καρατσῆ γιὰ τὴ συμπλήρωση ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὸ θάνατό της.

Τὸν κ. Σταύρο Παυλίδη καὶ τὴ σύζυγό του Δέσποινα, ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, γιὰ 5.000 δρχ. ὑπὲρ της παιδικῆς χαρᾶς, ἀντὶ τριετοῦς μνημόσυνου σὴν μὴμη της μητέρας τους Μαρίας.

Τὴν κ. Εὐθυμία Ἀραπίδου, ἀπὸ τὸν Πειραιά, γιὰ 4.000 δρχ. ὑπὲρ της παιδικῆς χαρᾶς Νέας Τρίγλιας, σὴν μὴμη τοῦ συζύγου της.

Τὸν κ. Ἀντώνιο Βακαλούδη, ἀπὸ τὴ Νέα Τρίγλια, γιὰ 5.000 δρχ. ὑπὲρ της παιδικῆς χαρᾶς, 10.000 δρχ. ὑπὲρ της φιλαρμονικῆς μουσικῆς Νέας Τρίγλιας, 5.000 δρχ. γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ κοινοτικοῦ Ιατρείου Νέας Τρίγλιας καὶ 1.000 δρχ. γιὰ τὸ παράρτημα τοῦ Συλλόγου Ν. Τρίγλιας, σὴν μὴμη της συζύγου του Φωτεινῆς.

Τὴν κ. Θωμαῆ Τσαούσογλου τοῦ Οἰκονόμου, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, γιὰ 2.000 δρχ. ὑπὲρ της παιδικῆς χαρᾶς Ν. Τρίγλιας καὶ 2.000 δρχ. γιὰ τὸ Σύλλογο Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης καὶ τὰ «Τριγλιανὰ Νέα».

Τὴν κ. Ἀνθούλα Καραθασίλη τὸ γένος Παπανικολάου, ἀπὸ τὴ Νέα Τρίγλια, γιὰ 2.000 δρχ. ὑπὲρ της φι-

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στὴ Νέα Τρίγλια

Ο κ. Χριστόφορος Χατζηπαπυτὸ καὶ ἡ σύζυγός του Ἀγγελικὴ ἀπέκτησαν κοριτσάκι.

Ο κ. Ἰωάννης Παρέσης καὶ ἡ σύζυγός του Ἐλλή ἀπέκτησαν ἀγοράκι.

Ο κ. Γεώργιος Γρηγοριάδης καὶ ἡ σύζυγός του Φωτεινὴ ἀπέκτησαν ἀγοράκι.

Ο κ. Σταύρος Κούκου καὶ ἡ σύζυγός του Γιώτα ἀπέκτησαν κοριτσάκι.

Ο κ. Στράτος Ἀσβεστάρης καὶ ἡ σύζυγός του Σούλα ἀπέκτησαν ἀγοράκι.

Ο κ. Δημήτριος Δελημανώλης καὶ ἡ σύζυγός του Παναγιώτα ἀπέκτησαν ἀγοράκι.

Ο κ. Δημήτριος Καραῆτης καὶ ἡ σύζυγός του Ἀθανασία ἀπέκτησαν κοριτσάκι.

Ο Σύλλογος Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης μετὰ τῶν παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας καὶ Ραφήνας εύχονται δλόψυχα στοὺς γονεῖς καὶ ἀναδόχους τὸς ζήσουν.

Εὐχετήριο

Στὸν ἀγαπητό μου Ἀντώνη Λουτσῆ, πὸ ἔλαβε τὸ πτυχίο της Ἰατρικῆς ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, εύχομαι καλὴ σταδιοδρομία. Ο Ἀντώνης Λουτσῆς εἶναι γιὸς τοῦ βηγηγητῆ της Ιατρικῆς κ. Ἐδ-στρατίου Λουτσῆ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΣΤΙΚΙΑΝΣ

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

Στὴ Θεσσαλονίκη

Ο κ. Βασίλειος Πανέλας τοῦ Κωνσταντίνου ἀπὸ τὴ Ν. Τρίγλια, παντρεύτηκε με τὴ δ. Δέσποινα Μαλέλη σὶς 25 Ὀκτωβρίου 1981.

Στὴ Νέα Τρίγλια

Ο κ. Δημήτριος Τσιφλικλῆς παντρεύτηκε με τὴ δ. Μαρία Σαρηγιαννίδου.

Ο κ. Ἰορδάνης Ἀραμπατζῆς παντρεύτηκε με τὴ δ. Ἐλένη Ἀθανασιάδου.

Ο κ. Δημήτριος Παπαλεξίου παντρεύτηκε με τὴ δ. Ἀφροδίτη Ἀκασιάδου.

Ο κ. Ἡλίας Σερεμέτης παντρεύτηκε με τὴ δ. Νίκη Μπίλη.

Ο κ. Ἰωάννης Βουλγαράκης παντρεύτηκε με τὴ δ. Γιώτα Ζαγκλιθερινῶ.

Ο κ. Δημήτριος Κυπαρίσης παντρεύτηκε τὴ δ. Σούλα Κοτζιάστρατη τοῦ Ἀναστασίου.

Ο Σύλλογος Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης μετὰ τῶν παραρτημάτων τοῦ Νέας Τρίγλιας καὶ Ραφήνας εύχονται δλόψυχα στοὺς νεονόμους καὶ στοὺς γονεῖς τους κάθε χαρὰ καὶ εὐτυχία.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Ο κ. Θεόδωρος Καραμάτσιος, σύζυγος της συμπατριώτισσας μας κ. Ἰφιγένειας τὸ γένος Κων. Κοτζιάστρατη, ἀπὸ τὴ Νέα Τρίγλια, προήχθη σὲ ἀνθυπομητάρχου καὶ μετετέθη ἀπὸ τὴν Καστοριά σὴν Κομοτηνή.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ ΤΟΥ Π. Ο. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Με αἰσιοδοξία καὶ πολλές ἐλπίδες ξεκινᾶ ὁ Π. Ο. Τρίγλιας τὸ νέο πρωτάθλημα. Ἡ αἰσιοδοξία πὸ ἐπικρατεῖ τόσο σὴν διοίκηση καὶ τοὺς ποδοσφαιριστές, ὅσο καὶ στοὺς φιλάθλους της Τρίγλιας, πηγάζει ἀπὸ τὶς μέχρι τώρα ἐντυπωσιακὲς ἐμφανίσεις τοῦ Π.Ο.Τ. στὰ παιχνίδια προετοιμασίας καὶ κυπέλλου.

Ἡ ἐλπίδα ἔρχεται σὰν φυσικὸ ἐπακόλουθο καὶ στηρίζεται κυρίως στὸ «ἀγκάλιασμα» ξανὰ ἀπὸ τοὺς φιλάθλους της ὅλης προσπάθειας της τοπικῆς ομάδας.

Ἐδῶ καὶ χρόνια τώρα οἱ φιλάθλοι της Τρίγλιας πηγαιναν κοντὰ σὶς μεγάλες ὀμάδες της Α' ἐθνικῆς καὶ ἔβλεπε τὸ γήπεδο ἄδειο.

Φέτος τὸ σκηνικὸ ἄλλαξε, ὁ κόσμος ξαναγύρισε στὸ γήπεδο.

Οἱ Τριγλιανοὶ ὄλοι τώρα ἐνισχύουν ἠθικά καὶ οικονομικὰ τὶς προσπάθειες ποδοσφαιριστῶν καὶ διοικήσεως. Λίγο ἀπὸ λαντάρια γιὰ κάτι καλύτερο. Λίγο τὸ φιλότιμο, ἔγουν φέροι τὰ πρώτα θετικὰ ἀποτελέσματα.

«Εἶναι ἀπαράδεκτο, λένε, ἕνα γωσιὸ με μιὰ διὰδα σὰν τὸν Π.Ο.Τ. νὰ μὴ κατορθώσει τόσα γόνια νὰ διεκδικήσει ἕνα τίτλο. Καὶ ἀκόμη πὸ ἀπαράδεκτο νὰ μὴ μπορεῖ νὰ κρατηθεῖ σὴν Α' κατηγορία καὶ νὰ υποβιβάζεται σὴν Β', ὅπως στὸ παρελθόν».

Μ' αὐτὴ τὴ σκέψη καὶ με τὸ σύνθημα «ὁ Π.Ο.Τ. σὴν ἐθνικὴ ἔσασιτεχνική», ὄλοι σὴν Τρίγλια δίνουν τὴ μάχη στὸ νέο πρωτάθλημα πὸ ἀρχίζει. Κατὰ τὴν περίοδο τῶν με-

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στὴ Νέα Τρίγλια

Ο Δημήτριος Βαλιάνος 67 χρόνων.

Ο Θεόδωρος Καλαμπόκας.

Ἡ Μαρία Ραχμανίδου 90 χρόνων.

Ἡ Ἀναστασία Πατέρα 56 χρόνων.

Ο Σύλλογος Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης μετὰ τῶν παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας καὶ Ραφήνας εύχονται στοὺς συγγενεῖς τῶν ἀποβιώσαντων συμπατριωτῶν μας τὴν ἐξ ὕψους παρηγοριά.

Ἐπιστημονικὲς διακρίσεις

Ο κ. Ἀντ. Λουτσῆς τοῦ Ἐδ-στρατίου, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἔλαβε ἐπάξια τὸ πτυχίο της Ἰατρικῆς ἀπὸ τὴν Ἰατρικὴ Σχολὴ τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ο Σύλλογος Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης μετὰ τῶν παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας καὶ Ραφήνας τὸν συγχαίρουν δλόψυχα καὶ τὸς εύχονται καλὴ σταδιοδρομία.

Εὐχαιοστέρια

Εὐχαριστῶ θερμὰ τοὺς συμπατριῶτες μας Ἀδελφούς πὸ μοῦ στέλνουν συγχαρητήρια γιὰ τὰ βρα γράφω στὰ «Τριγλιανὰ Νέα» καὶ τοὺς ὑπενομιζῶ τὴν πατρίδα πὸ τόσο πολὺ τοὺς συγκινεῖ. Ἐπίσης καὶ ἐγὼ τοὺς εύχομαι νὰ δουραστῶν καὶ νὰ προκόψουν γιὰ νὰ ἐπανέλθουν πάλι σὴν πολυπόθητη καὶ ἀγαπημένη τους πατρίδα.

Με τοὺς πὸν θερμούς ἐγκάρδιους καὶ πατριωτικοὺς μου χαριετισμοὺς

ΣΤΑΥΡΟΣ Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ταγραφῶν ἡ ὀμάδα ἀπέκτησε τὸν Ζαρχόπουλο (ἀπὸ τὴν Ἐπανομή), ὁ ὁποῖος θὰ γυμνάζει καὶ τὴν ὀμάδα, τὸν Βουλγαράκη ἀπὸ τὴν Καλαμαριά καὶ τὸν Γαλετσᾶ ἀπὸ τὸν Ἀρη, πὸ μαζὶ με τοὺς Ν. Δαμασιώτη, Ι. Ξανθόπουλο, Γ. Σγουρή, Α. Καραποστόλου, Ν. Μπαμπαροξῆ, Γ. Παρασκευᾶ, Α. Καρασάββα, Κ. Καρασάββα, Κ. Καλιαντζᾶ, Σ. Καλιτζᾶρη, Α. Κακαρίκας, Ι. Κεραμάρη, Κ. Γκαρπούζα, Γ. Ἀρχοντόπουλο, Χ. Πασχαλίδης, Δ. Καραμαρίγλου, Χ. Τσιπέλη, Ι. Μαστρατόνη, Θ. Κακούλη καθὼς καὶ τοὺς στρατευμένους Σ. Καραποστόλου, Κ. Καγιόπουλο, Ν. Ἀρβανιτιδῆ καὶ Β. Γκαρπούζη γιὰ τοὺς ὁποῖους γίνονται προσπάθειες νὰ βρισκονται κοντὰ σὴν ὀμάδα, ξεκινοῦν ὄλοι μαζὶ γιὰ τὸ «γνωστὸ» πλέον στόχο τοῦ ΠΟΤ. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα φάνηκε στοὺς ἀγῶνες κυπέλλου.

ΠΟΤ — Ἀγ. Μάμας 2-1
ΠΟΤ — Νίκη Πολυγύρου 3-1
ΠΟΤ — Καλλικράτεια 1-0

Κι ἔτσι ὁ ΠΟΤ προκρίθηκε στὰ ἡμιτελικά τοῦ κυπέλλου Χαλκιδικῆς.

Γιὰ τὸ πρωτάθλημα περιόδου 1981-82 ἡ σειρά ἀγῶνων τοῦ α' γύρου τοῦ ΠΟΤ εἶναι ἡ παρακάτω:

Καλλικράτεια — Π.Ο.Τ.
Π.Ο.Τ. — Ζωγράφου Κρήνη — Π.Ο.Τ.
Π.Ο.Τ. — Μουδανιά Φώκαια — Π.Ο.Τ.
Π.Ο.Τ. — Σύλλατα Π.Ο.Τ. — Λάκκωμα Π.Ο.Τ. — Π.Ο.Τ.
Π.Ο.Τ. — Συκιὰ

Γ. Ρ.

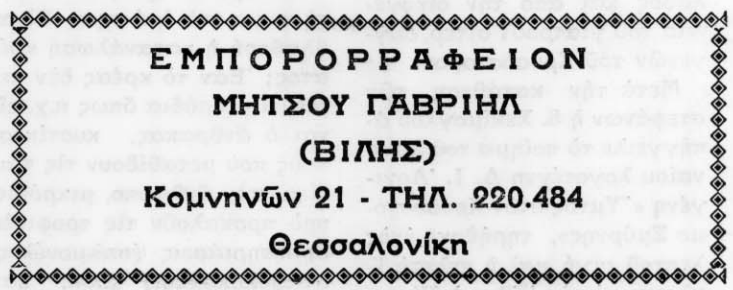
ΕΜΠΟΡΟΡΑΦΕΙΟΝ

ΜΗΤΣΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ

(ΒΙΛΗΣ)

Κομνηνῶν 21 - ΤΗΛ. 220.484

Θεσσαλονίκη

ΕΓΙΝΕ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Η "Ενωση Σμυρναίων και Μικρασιατών και τα συνεργαζόμενα αδελφά Σωματεία Σύλλογος Τριγλιανών Θεσσαλονίκης, Σύλλογος Κιουταχιωτών ο Αΐσωπος, 'Αδελφότης Φλογηταίνων, 'Αδελφότης Προκοπιών, Μορφωτική 'Αδελφότης Μικρασιατών και

τατος, οι ιερείς και όλοι οι παραθρισκόμενοι. Μετά τὸ πέρασ τῆς σεμνῆς αὐτῆς τελετῆς προσεκλήθησαν ὅλοι στὴν ἐπιμνημόσυνη δεξίωση ποὺ δόθηκε στὴν αἴθουσα τῆς Φιλοπτώχου 'Αδελφότητος Κυριῶν. Κατ' αὐτὴν μίλησαν οἱ πρόεδροι τοῦ Συλ-

τῆς κ. κ. Στ. Παπαθεμελῆς καὶ Ν. 'Αθανασόπουλος, ἐκπρόσωποι τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Μ. Παπαδόπουλος, οἱ πολιτευτῆς κ.κ. 'Αλ. Καλλιδοπούλου, Θ. Μανασῆς, Λ. Λασκαρίδης, Ι. Λαζαρίδης, Χ.

Γκρουπ ὁμορφῶν κοριτσιῶν τοῦ Συλλόγου Κιουταχιωτῶν Θεσσαλονίκης, μετὰ ὡραίες γραφικὲς ἐνδυμασίαις τῆς γενετιέραις τους (Κιουτῆσιαι Μικρᾶς 'Ασίας) μπροστὰ στὸ μνημεῖο τοῦ Χρυσόστομου Σμύρνης, μετὰ τὴν κατάθεση στεφάνου στὴ μνήμη του

«Παναγία Σουμελά», μετὰ τὴν συμπλήρωση 59 χρόνων ἀπὸ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν ἐτέλεσαν ἀρχιερατικὸ μνημόσυνο, χοροστατοῦντος τοῦ παναγιωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμονος, στὸν ἱερὸ ναὸ τῆς 'Αγίας Σοφίας γιὰ τοὺς σφαιρισθέντες ἐθνομάρτυρες ἱεράρχεις Χρυσόστομο Σμύρνης, 'Αμβρόσιο Μοσχονησιῶν, Γρηγόριο Κυδωνιῶν, Προκόπιο Ικονίου, Εὐθύμιο Ζήλων καὶ Χρυσάνθο Πόντου, τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὀπλίτες, τοὺς προσκόπους 'Αἰδινίου καὶ Σωκίων καὶ γιὰ ὅλα τὰ θύματα τῆς μικρασιατικῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς.

Τὴν ἐπιμνημόσυνο ὁμίλια, τὴν ὁποία ἐξεφώνησε ὁ παναγιώτατος μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων, ἐξάρας τὴ θυσία τῶν θυμάτων καὶ ἰδιαίτερα τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐθνομάρτυρα Χρυσόστομου, παρακολούθησαν μετὰ μεγάλη προσοχὴ καὶ συγκίνηση ὁλόκληρο τὸ ἐκκλησίασμα.

Παπαδόπουλος, Γ. Μπακατσέλος, Γ. Ματθαίουδάκης καὶ Α. Κατσαούνης, ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου 'Εφέδρων 'Αξιωματικῶν Β. 'Ελλάδος κ. 'Αλ. 'Αλεξιάδης, ὁ πρόεδρος τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελά» κ. Π. Τανιμανίδης, οἱ πρόεδροι τῆς κοινότητος Κορδίας κ. Κ. Γκούμας καὶ τοῦ παραρτήματος τοῦ Συλλόγου Τριγλιανῶν Νέας Τρίγλιας Χαλκιδικῆς κ. Κων. Μισοκοίλης, οἱ πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν μικρασιατικῶν καὶ παντακῶν Σωματείων, πολλοὶ Μικρασιάτες καὶ φίλοι.

Μία ἔκθεση Μικρασιατῶν στὶς Σέρρες

Μικρὰ 'Ασία. Μνήμες. Μνήμες. Νοσταλγία. Πόθοι. Παραμύθια. Διηγῆσεις. Ἡ πρώτη γενεὰ λιγοστὴ πιά. Ἡ δεύτερη. Ἡ τρίτη. Μὰ ἡ συγκίνηση σαράκι ὡστὸ καὶ παλμός. Μιὰ ἔκθεση ἐργοχειρῶν, ἐνθυμημάτων, βιβλίων, σὲ συγκέντρωση τῆς 'Αδελφότητος Μικρασιατῶν Σερρῶν στὶς Σέρρες, μετὰ ἐπικεφαλῆς τὸν πρόεδρο τῆς 'Αδελφότητος κ. Βογιατζόγλου καὶ τὰ μέλη τῆς 'Αδελφότητος μετὰ τὸν ἀκούραστο κ. Ι. Κοκκινίδη, μετὰ συμμετοχὴ ἐπίσης τοῦ Συλλόγου Τριγλιανῶν καὶ τῆς 'Ενώσεως Σμυρναίων καὶ τῆς 'Ενώσεως Κιουταχιωτῶν. Παρόντες ὁ δήμαρχος Σερρῶν, ὁ διοικητὴς χωροφυλακῆς, ὁ στρατηγὸς διοικητὴς, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, ἔμποροι, βιοτέχνες, ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, παλιοὶ γεωργοὶ καὶ συνεργάτες τοῦ πρόωρα χαμένου διευθυντοῦ τῆς γεωργίας τότε γεωπόνου Ξενοφῶντος Τσίτερ, μεγάλοι ἀπὸ τὴν ἔντονη ἀνάμνηση τοῦ δημι-

ουργικοῦ τοῦ ἔργου στὴν τακτοποίηση καὶ ἐγκατάσταση τῶν προσφύγων γεωργῶν. Ἐπίσης οἱ ὡραίες δεσποινίδες τῆς 'Ενώσεως Κιουταχιωτῶν μετὰ τὶς θαυμάσιες ἐνδυμασίαις τὶς προγονικῆς. Στὸ χώρο τῆς 'Εκθεσης ὑπολείματα—ἐνθυμηματα ἐνὸς πολιτισμοῦ ποὺ πῆγε νὰ σθῆσει καὶ ἐξανθισε. Χαλιὰ, κεντήματα, πλεκτά, δείγματα ἀπὸ προίκες, πραγματικὰ κειμήλια τῆς ζωῆς τῆς Μικρᾶς 'Ασίας. Φωτοτυπίαι ἐγγράφων. Ἐνας δηλαδὴ θαυμαστικὸ σεβασμὸ τοποθετημένους. Βιβλία Μικρασιατῶν συγγραφέων καὶ σὰν ἀπόδειξη τῆς ὑψηλῆς στάθμης τοῦ Μικρασιατικοῦ πολιτισμοῦ οἱ γεωγραφικοὶ καὶ στατιστικοὶ χάρτες τοῦ συνταξιούχου Τριγλιανῶν τοπογράφου κ. Γιάννη Κοκκινίδη. Χάρτες πληθυσμιακῆς κατανομῆς τοῦ 'Ελληνισμοῦ στὴ Μικρὰ 'Ασία. Στατιστικὲς ἰδρυμάτων, σχολείων, γυμνασίων, ἐκκλησι-

ῶν, συλλόγων μετὰ τέλεια ἱστορικὴ ἀκρίβεια, ἀλλὰ καὶ καλλιτεχνία ἀφάνταστη. 'Αφθαστος ὁ κ. Κοκκινίδης καὶ ἡ ἀκούραστη κ. Εἰρήνη Χαλαραμπίδου. Ὁραϊὰ ἀναπολημένο τὸ παρελθὸν ἀπὸ τὴν ἀκούραστη δασκάλα κ. Γ. Κομνηνοῦ. Αἰετικῆτος ὁ πρόεδρος τῆς 'Αδελφότητος μετὰ δεξιὴν χεῖρα τὸν πανταχοῦ παρόντα κ. Κοκκινίδη μετὰ τὴν σύζυγό του κ. Στέλλα. Τὸ ἐπιστέγασμα ὄλων ἡ ὁμίλια τοῦ Σμυρναίου δικηγόρου κ. Σαρόγλου, γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ μικρασιατικοῦ 'Ελληνισμοῦ, τὸν πολιτισμὸν τοῦ, τὶς πιέσεις καὶ τὶς ἀντιδράσεις τοῦ. Τὴν αἰώνια πάλη τοῦ μετὰ τὸν κατακτητὴ. Τὸ τελειωτικὸ χτύπημα (κρίμασι οἷς οἶδε Κύριος), τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν. Θύματα, ἐκατόμβες Πόνος πολὺς. Προσπάθειαι λησμονιάς. Πρόθυμοι ὅλοι μας γι' αὐτὴν. Διότι εἴτε τὸ θέλομε εἴτε δὲν τὸ θέλομε, ἡ μοῖρα μᾶς ἔταξε γείτονες. Δὲν μᾶς

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν 'Εκθεση τῆς 'Αδελφότητος Μικρασιατῶν Σερρῶν. Διακρίνονται ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς 'Αδελφότητος κ. 'Ιωάν. Κοκκινίδης, ἡ δασκάλα κ. Γ. Κομνηνοῦ, ὁ πρόεδρος τῆς 'Αδελφότητος κ. Ν. Βογιατζόγλου, ὁ στρατηγὸς διοικητὴς μεραρχίας κ. Ν. Ρώσης, ὁ διοικητὴς χωροφυλακῆς κ. Κ. Χαλαραμπόπουλος, ἡ κ. καὶ ὁ γιὰ τὸν κ. Α. Τσίτερ καὶ ὁ δήμαρχος Σερρῶν κ. 'Ανδρέου

Φυτοφαγία - Κρεοφαγία

● ΤΟΥ ΕΥΣΤΡ. ΣΤΟ'ΙΛΗ, ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΥ - ΒΙΟΧΗΜΙΚΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ●

ΕΝΑ θέμα γύρω ἀπὸ τὸ ὁποῖο γίνονται καθημερινῶς συζητήσεις καὶ διατυπώνονται πολλὲς γνώμες, εἶναι ἂν θὰ πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ εἶναι φυτοφάγος ἢ κρεοφάγος καὶ ἂν ὀφείλει γιὰ νὰ προστατεύσει τὴν υγείαν του νὰ καταναλώσει κυρίως ζωικὰ ἢ φυτικὰ τρόφιμα. Ἄν λάθουμε ὑπόψην μας δὲ τὴν κυριώτερη διαφορὰ μεταξὺ τῶν ζωικῶν καὶ τῶν φυτικῶν τροφίμων εἶναι τὰ λευκώματα τους, τότε γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Θὰ πρέπει λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος νὰ καταναλώσει ζωικὰ ἢ φυτικὰ λευκώματα; Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκόλη. Πρὶν προχωρήσουμε ὅμως στὴν ἀνάπτυξη τοῦ θέματός μας θὰ πρέπει νὰ κάνουμε τὴν παρακάτω διευκρίνησι:

Αὐτὸ ὅμως εἶναι δύσκολο γιὰ τοὺς ἐξῆς λόγους: 1) Τὰ λευκώματα τῶν φυτικῶν τροφίμων, σὲ ἀντίθεσιν μετὰ τὰ ζωικὰ λευκώματα, εἶναι συνήθως ἀτελῆ. Δὲν περιέχουν δηλαδὴ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὸν ἄνθρωπον ὀργανισμὸ ἀμινοξέα. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ θὰ πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ καταναλώσει μεγάλη ποικιλία φυτικῶν τροφίμων γιὰ νὰ καλύψει τὶς ἀνάγκες του σὲ λευκώμα. 2) Τὰ φυτικὰ λευκώματα, ὅπως καὶ οἱ ἄλλες θρεπτικὲς οὐσίες τῶν φυτῶν, καλύπτονται ἀπὸ περίβλημα κυτταρίνης. Ἐνῶ ὅμως τὰ φυτοφάγα ζῶα μετὰ τοὺς διάφορους μικροοργανισμοὺς ποὺ ὑπάρχουν στὸ πεπτικὸ τους σύστημα, διαλύουν τὶς θῆκες αὐτῆς τῆς κυτταρίνης καὶ ἀξιοποιοῦν ἔτσι τὰ λευκώματα ποὺ περιέχονται σ' αὐτῆς, ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει τέτοιους μικροοργανισμοὺς καὶ ἔτσι σημαντικὲς ποσότητες φυτικῶν λευκωμάτων δὲν ἀξιοποιοῦνται ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸ του. 3) Οἱ νωπὲς φυτικὲς τροφὲς περιέχουν ἐκτός ἀπὸ τὴν μεγάλη ποσότητα τῆς ἀπεπτικῆς κυτταρίνης καὶ μεγάλη ἀνάλογια νεροῦ, γύρω σὲ 80-90%. Συνεπῶς γιὰ τὴν λήψη λίγων γραμμαρίων λευκώματος θὰ πρέπει νὰ καταναλωθοῦν τροφὲς ποὺ ἔχουν μεγάλο ὄγκο. Τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν ὀφθαλμοφανῶς ἀποβλάπτει τὸν ὀργανισμὸ κυρίως γιὰ τὰ παιδιὰ, ἐπειδὴ τὸ πεπτικὸ

σύστημα ἔχει μικρὴ χωρητικότητα. Θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι ἡ χρῆσις ἀρκείας ποσότητας ψωμιοῦ μειώνει σημαντικὰ τὸν συνολικὸ ὄγκο τῆς φυτικῆς τροφῆς ποὺ καταναλωθεῖ. Πάντως, παρὰ τὰ προβλήματα ποὺ ἀναφέραμε, εἶναι δυνατὴ ἡ διατήρησις τοῦ ἀνθρώπου ὀργανισμοῦ μετὰ φυτικὰ μόνον λευκώματα. Ἀπόδειξις αὐτοῦ ἀποτελεῖ ἡ ὑπαρξη φυλῶν ἀποκλειστικὰ φυτοφάγων. Ἐὰν πρέπει καὶ πάλι νὰ τονίσουμε, ὅτι δὲν ὑπάρχει καμιά βασικὴ διαφορὰ στὴν χημικὴ σύνθεσις τῶν ζωικῶν καὶ φυτικῶν λευκωμάτων. Ἐὰν ἕνα λευκώμα εἶναι πλῆρες (μεγάλου βιολογικοῦ ἀξίως) δὲν ἐνδιαφέρει ἀπὸ ἀπόψεως διατροφῆς ἔάν αὐτὸ εἶναι ζωικὸ ἢ φυτικὸ.

Πολλοὶ ἄνθρωποι θεωροῦν τὸν ἑαυτὸν ὡς ἄνθρωπον φυτοφάγο ἐνῶ συγχρόνως τρᾶνε πολλὰ ζωικὰ λευκώματα, ὅπως εἶναι τὸ γάλα, τὸ τυρὶ, τὰ γαλακτοκομικὰ κ.ἄ. Αὐτοὶ θέβησιν οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι φυτοφάγοι ἀλλὰ ἀκρεοφάγοι. Ἐὰν πρέπει ὅμως νὰ ἀπαντήσουμε στὸ ἐρώτημα: Εἶναι βλαβερὴ ἡ καταναλώσις κρέατος; Ἐὰν τὸ κρέας δὲν περιεῖχει μικροβία ὅπως π.χ. εἶναι ὁ ἄνθρακας, κυστίκεροι ποὺ μεταδίδουν τὶς ταυινίαις στὸν ἄνθρωπον, μικροβία ποὺ προκαλοῦν τὶς τροφικὲς δηλητηριάσεις (σαλμονέλλαι, σταφυλόκοκκοι) κ.λπ., ἔάν αὐτὸ προέρχεται γενικὰ ἀπὸ

Συνεπῶς ἡ διατροφή τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ εἶναι μικτὴ ζωικὴ καὶ φυτικὴ. Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους εἶναι κατ' ἐξοχὴν παμφάγος. Ἐτσι κατόρθωσε νὰ κατοικήσει ὁλόκληρον τὴν γῆ ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸν μέχρι τοὺς Πόλους. Ἡ διατήρησις τοῦ ἀνθρώπου μετὰ φυτικὴν μόνον τροφὴν εἶναι δυνατὴ ἐφόσον εἰσάγονται στὸν ὀργανισμὸν του ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἀμινοξέα (κάθε λευκώμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν κατασκευὴν τοῦ εἰδικοῦ λευκώματος τοῦ ἀνθρώπου) σώματος.

Τελειώνοντας τὸ ἐκλαϊκευμένο καὶ συνοπτικὸ αὐτὸ σημεῖμά μας, θὰ πρέπει νὰ τονίσουμε, ὅτι γιὰ τὸν ἑλληρικὸ λαὸν δὲν ὑπάρχει θέμα ἀποκλειστικῆς φυτοφαγίας γιὰτὶ μπορούμε νὰ μετατρέψουμε σὲ ζωικὰ τρόφιμα (κρέας, γάλα καὶ προϊόντα τους). Τὴν βλάστηση μεγάλων ἐκτάσεων τῆς χώρας μας μετὰ τὴν ἐκτροφήν διάφορων εἰδῶν ζώων. Ἐπίσης δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀφήνουμε ἀνεκμετάλλευτα τὰ ἀλιεύματα τῶν ἐλληνικῶν θαλάσσιων, ποὺ εἶναι πλοῦσινα σὲ ἐκλεκτῆς θρεπτικῆς οὐσίας.

ἔδωσαν ποτὲ τίποτε. Μᾶς πῆραν πολλὰ. Δὲν ζητᾶμε τίποτε. Τὰ ξεχνᾶμε ὅλα. Μὰ δὲν δὲν καὶ νὰ μᾶς ζητοῦν ἀκόμη. Δὲν δίνουμε πιά τίποτε, εἶπε ὁ κ. Σαρόγλου, ἐκφράζοντας τὴν σκέψη, θέλησι καὶ ἀπόφασιν κάθε Ἑλληνα.

Καὶ κάτι παραδόξως σχετικὸ μετὰ ὅσα εἶπε παραπάνω. Ἀπερίγραπτη ἦταν ἡ συγκίνησις τοῦ κ. Κοκκινίδη ὅταν τὸν πληροφορήσῃ ὅτι γινώρισσα τὸν 1913-14 τὸν πατέρα του ποὺ τὸν ἐξαφάνισαν στοὺς διωγμοὺς τοῦ 1915 μαζὶ μετὰ ἑκατοντάδες χιλιάδες οἱ Τοῦρκοι. Ἦταν μιὰ ὡραία καὶ συγκινητικὴ συγκέντρωσις. Α. Τ.

Ὁ λογαριασμὸς τῆς παιδικῆς χαρᾶς

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Τριγλιανῶν Θεσσαλονίκης μετὰ τοῦ Συμβουλίου τοῦ παραρτήματος Νέας Τρίγλιας, τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Νέας Τρίγλιας μετὰ τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου, εὐχαριστοῦν θερμῶς τοὺς ἀπανταχοῦ συμπατριῶτες καὶ συμπατριώτισσες ὡς καὶ ὅλους τοὺς φίλους μας γιὰ τὴν χρηματικὴν τους προσφορὰν ὑπὲρ τῆς δημιουργίας παιδικῆς χαρᾶς στὴ Νέα Τρίγλια Χαλκιδικῆς. Συγκεντρωθῆν χρηματικὸ ποσὸν μέχρι τὶς 31 Αὐγούστου 1981 δρχ. 333.914. Καίτη Ἀμπελά ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴν 5.000 δρχ. Σταύρος Παυλίδης ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴν 5.000 δρχ. Ἀντώνιος Βακαλοῦδης ἀπὸ τὴν Νέα Τρίγλια 5.000 δρχ. Εὐθυμία Ἀραπίδου ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ 4.000 δρχ. Θωμᾶς Τσαούσογλου ἀπὸ τὴν Ἀθήνα 2.000 δρχ. Ἐριφύλλη Γιαμουρίδου ἀπὸ τὴν Γαλλίαν 2.911 δρχ. Νικόλαος καὶ Ὁλγα Βουλγαράκη ἀπὸ τὴν Ραφῆν 10.000 δρχ.